BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. kovo 21 d.*

„Bendrijos prekių ženklas — Registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra — Vaizdinis Bendrijos prekių ženklas FS — Paraišką pateikusio asmens nesąžiningumas — Reglamento (EB) Nr. 40/94 51 straipsnio 1 dalies b punktas (dabar – Reglamento (EB) Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punktas)“

Byloje T-227/09

Feng Shen Technology Co. Ltd, įsteigta Guieshan Township (Taivanas), atstovaujama advokatų P. Rath ir W. Festl-Wietek,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą A. Folliard-Monguiral,

atsakovę,

kita procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

Jarosław Majtczak, gyvenantis Lodzėje (Lenkija), iš pradžių atstovaujamas advokato J. Wyrwas, vėliau – advokato J. Radłowski,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2009 m. balandžio 1 d. VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 529/2008-4), susijusio su registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra tarp *Feng Shen Technology Co. Ltd* ir Jarosław Majtczak,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová, teisėjai K. Jürimäe ir M. van der Woude (pranešėjas),

posėdžio sekretorė S. Spyropoulos, administratorė,

susipažinęs su ieškiniu, pateiktu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje 2009 m. birželio 10 d.,

susipažinęs su VRDT atsakymu į ieškinį, pateiktu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje 2009 m. lapkričio 24 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, pateiktu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje 2009 m. lapkričio 28 d.,

susipažinęs su dubliku, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijoje 2010 m. balandžio 1 d.,

* Proceso kalba: anglų.

susipažinęs su tripliku, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijoje 2010 m. birželio 29 d.,

įvykus 2011 m. spalio 18 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Ieškovė *Feng Shen Technology Co. Ltd* yra Taivano bendrovė, gaminanti ir platinanti įvairias prekes, tarp kurių yra ir užtrauktukai. Jai priklauso keli Taivane registruoti prekių ženklai, skirti žymėti, be kita ko, peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 26 klasės prekes, atitinkančias aprašymą „Užtrauktukai“, kuriuos sudaro šis vaizdinis žymuo:

2 2000 m. ieškovė užmezgė verslo santykius su įstojusiu į bylą Jarosław Majtczak, kuris Lenkijoje vykdė komercinę veiklą komerciniu pavadinimu „P H U Berotex“.

3 Susirašinėdama su ieškove elektroniniais laiškais, įstojusi į bylą šalis rėmėsi ieškovės katalogu, kuriame pavaizduoti užtrauktukai. Sąskaitose, kurias ieškovė pateikė plėtodama komercinius santykius su įstojusia į bylą šalimi, buvo nurodyti ankstesni Taivane registruoti prekių ženklai su simboliu ®.

4 2005 m. sausio mėn. ieškovės ir įstojusios į bylą šalies komerciniai santykiai nutrūko.

5 Ieškovė susirado kitą platintoją Lenkijoje, t. y. 2004 m. įsteigtą bendrovę *Pik Foison sp z o.o.*

6 2005 m. birželio 7 d. įstojusi į bylą šalis pagal iš dalies pakeistą 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146), kuris buvo pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.

7 Prekių ženklas, kurį 2006 m. gegužės 15 d. buvo prašoma įregistruoti numeriu 4431391 Nicos sutarties 26 klasės prekėms, atitinkančioms aprašymą „Užtrauktukai“, yra šis vaizdinis žymuo:

8 2006 m. rugsėjo 29 d. ir spalio 2 d. Lenkijos muitinėse, įstojusios į bylą šalies prašymu, buvo sulaikytos bendrovei *Pik Foison* priklausančios užtrauktukų, pažymėtų ankstesniais Taivane registruotais prekių ženklais, partijos.

9 2006 m. spalio 17 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 51 straipsnio 1 dalies b punktu (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punktas), pateikė prašymą pripažinti prekių ženklo, įregistruoto numeriu 4431391, registraciją negaliojančia dėl to, kad, pateikdama prekių ženklo paraišką, įstojusi į bylą šalis buvo nesąžininga. Ieškovė, be kita ko, nurodė, kad įstojusi į bylą šalis žinojo, jog iš didžiųjų raidžių „F“ ir „S“ sudarytą žymenį ieškovė naudojo Europos Sąjungoje kaip prekių ženklą užtrauktukams, ir kad paraiška įregistruoti ginčijamą prekių ženklą buvo pateikta siekiant sutrukdyti tokį naudojimą.

10 2008 m. sausio 24 d. Anuliavimo skyrius priėmė sprendimą atmesti prašymą pripažinti registraciją negaliojančia.

11 2008 m. kovo 25 d. ieškovė pateikė apeliaciją VRDT dėl Anuliavimo skyriaus sprendimo.

12 2009 m. balandžio 1 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT ketvirtoji apeliacinė taryba apeliaciją atmetė. Visų pirma ji nurodė, kad nėra teisinio nesąžiningumo sąvokos apibrėžimo, ir kad kalbama apskritai apie sąžiningai komercinės veiklos praktikai prieštaraujantį elgesį.

13 Toliau Apeliacinė taryba tvirtino, kad paraišką pateikęs asmuo gali veikti nesąžiningai, jeigu, pateikdamas prekių ženklo paraišką, jis – dėl su trečiuoju asmeniu jį siejančių tiesioginių santykių – žino, kad pastarasis sąžiningai ir teisėtai naudoja tapatų prekių ženklą panašioms prekėms arba paslaugoms už Sąjungos teritorijos ribų. Šiuo klausimu Apeliacinė taryba patikslino, kad pareiga įrodyti tokio nesąžiningumo buvimą tenka prašančiajam panaikinti Bendrijos prekių ženklo registraciją.

14 Apeliacinė taryba nurodė, kad šiuo atveju ieškovė neįrodė tokio nesąžiningumo. Šiuo atžvilgiu ji pateikė tokius šešis paaiškinimus.

15 Pirma, ankstesni Taivane registruoti prekių ženklai ir ginčijamas prekių ženklas nepanašūs vizualiai ir ieškovė neįrodė, kad ji naudojo ankstesnius Taivane registruotus prekių ženklus iki ginčijamo prekių ženklo paraiškos pateikimo dienos (ginčijamo sprendimo 16 punktas).

16 Antra, ieškovė tik gamino užtrauktukus įstojusiai į bylą šaliai, kaip tai matyti iš pastarosios pateiktų paaiškinimų (ginčijamo sprendimo 18 punktas).

17 Trečia, 2000 m. Lenkijoje įstojusi į bylą šalis pati pradėjo prekiauti užtrauktukais, pažymėtais žymeniu, atitinkančiu ginčijamą prekių ženklą, taigi ženklindama juos žymeniu, kuris Lenkijoje saugomas kaip Bendrijos prekių ženklas (ginčijamo sprendimo 19 ir 22 punktai).

18 Ketvirta, ieškovė neįrodė, kad ji pati ketino prekiauti šiais užtrauktukais Sąjungoje 2000–2005 m. laikotarpiu (ginčijamo sprendimo 20 punktas).

19 Penkta, ieškovė neišreiškė suinteresuotumo apsaugoti iš didžiųjų raidžių grupės sudarytą žymenį „FS“ Sąjungoje iki ginčijamo prekių ženklo paraiškos pateikimo dienos (ginčijamo sprendimo 22 punktas).

20 Šešta, teisiniu požiūriu, įstojusi į bylą šalis neprivalėjo iš anksto pranešti ieškovei apie savo ketinimą pateikti paraišką įregistruoti ginčijamą prekių ženklą (ginčijamo sprendimo 22 punktas).

21 Remdamasi šiais paaiškinimais Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 24 punkte nusprendė, kad pateikdama paraišką įregistruoti įstojusi į bylą šalis nebuvo nesąžininga.

Procesas ir šalių reikalavimai

22 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— pripažinti ginčijamo prekių ženklo registraciją negaliojančia,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

23 VRDT ir įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo iš esmės prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl dokumentų, pirmą kartą pateiktų Bendrajame Teisme

24 Per posėdį VRDT ginčijo įrodymų, pirmą kartą pateiktų Bendrajame Teisme, t. y. dokumentų, nesančių VRDT bylos medžiagoje, kuriuos ieškovė bei įstojusi į bylą šalis pridėjo prie dubliko ir tripliko, išskyrus dokumentus, pateiktus atsakant į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus, priimtinumą.

25 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnį (dabar Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnis) Bendrajame Teisme pateiktu ieškiniu siekiama atlikti Apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumo kontrolę, ir kad ieškinių dėl panaikinimo atveju skundžiamo akto teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į teisines ir faktines aplinkybes, egzistavusias akto priėmimo dieną. Taigi, remiantis nusistovėjusia teismo praktika, Bendrasis Teismas neturi iš naujo vertinti faktinių aplinkybių, remdamasis jam pirmą kartą pateiktais įrodymais. Šių įrodymų priėmimas prieštarautų Bendrojo Teismo procedūros reglamento 135 straipsnio 4 daliai, pagal kurią šalių pareiškimais negalima pakeisti Apeliacinės tarybos nagrinėtos bylos dalyko (žr. 2009 m. lapkričio 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Frag Comercio Internacional prieš VRDT – Tinkerbell Modas (GREEN by missako)*, T-162/08, neskelbiamo Rinkinyje, 17 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

26 Iš to išplaukia, kad į dokumentus, kuriuos ieškovė ir įstojusi į bylą šalis dubliko ir tripliko prieduose pirmą kartą pateikė Bendrajame Teisme, negali būti atsižvelgiama ir juos reikia atmesti.

Dėl prašymo panaikinti ginčijamą sprendimą

27 Ieškovė pateikia vienintelį pagrindą, susijusį su Reglamento Nr. 40/94 51 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu.

28 Ieškovės nuomone, nesąžininga, kaip tai suprantama pagal minėtą nuostatą, yra tai, kad prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo bando, įregistruodamas prekių ženklą, „savintis“ trečiojo asmens, su kuriuo jį siejo sutartiniai arba ikisutartiniai santykiai, prekių ženklą. Ieškovė tvirtina, kad visi įstojusios į bylą šalies veiksmai šia prasme yra nesąžiningi. Ji, be kita ko, pažymi, kad ankstesnius Taivane registruotus prekių ženklus ji naudoja Europos Sąjungoje nuo 2000 m., ir kad apie tokį naudojimą įstojusiai į bylą šaliai buvo pranešta.

29 VRDT mano, kad neįrodyta, jog ginčijamas prekių ženklas buvo įregistruotas tik tam, kad būtų sutrukdyta ieškovei importuoti į Sąjungą ankstesniais Taivane registruotais prekių ženklais pažymėtas prekes. Įstojusi į bylą šalis iš tikrųjų naudojo ginčijamą prekių ženklą tam, kad nurodytų jos pačios prekių komercinę kilmę.

30 Įstojusi į bylą šalis neigia žinojusi apie ankstesnius Taivane registruotus prekių ženklus, skirtus užtrauktukams. Ji tvirtina, kad ieškovė gamino užtrauktukus pagal jos jai pateiktas specifikacijas. Ji priduria, kad ginčijamas prekių ženklas buvo sukurtas 1999 m. gruodį, ir kad nuo 2000 m. ji jį įtvirtino Lenkijos rinkoje.

31 Visų pirma reikia priminti, kad Bendrijos prekių ženklų sistema grindžiama Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 2 dalyje (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 2 dalis) įtvirtintu principu, pagal kurį išimtinė teisė suteikiama pirmajam prekių ženklo paraišką pateikusiam asmeniui. Pagal šį principą prekių ženklas gali būti registruojamas kaip Bendrijos prekių ženklas, tik jei tam kliūčių nesudaro ankstesnis prekių ženklas, t. y., be kita ko, Bendrijos prekių ženklas, valstybėje narėje arba Beniliukso prekių ženklų tarnyboje įregistruotas prekių ženklas, tarptautiniu lygiu įregistruotas prekių ženklas, kurio registracija galioja valstybėje narėje, arba tarptautiniu lygiu įregistruotas prekių ženklas, kurio registracija galioja Sąjungoje. Tačiau vien aplinkybė, kad trečiasis asmuo naudoja neregistruotą prekių ženklą, netrukdo tam, kad tapatus arba panašus prekių ženklas būtų įregistruotas kaip Bendrijos prekių ženklas tapačioms arba panašioms prekėms ar paslaugoms. Ta pati išvada iš principo daroma ir tuo atveju, kai trečiasis asmuo naudoja ne Sąjungoje registruotą prekių ženklą.

32 Ši taisyklė patikslinama Reglamento Nr. 40/94 51 straipsnio 1 dalies b punkte, pagal kurį, padavus prašymą VRDT arba priešieškinį teisių pažeidimo byloje, Bendrijos prekių ženklo registracija pripažįstama negaliojančia, jeigu pareiškėjas, paduodamas prekių ženklo paraišką, buvo nesąžiningas. Prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikęs asmuo, ketinantis remtis šiuo motyvu, turi nurodyti aplinkybes, leidžiančias nuspręsti, jog Bendrijos prekių ženklo savininkas, pateikdamas paraišką įregistruoti pastarąjį prekių ženklą, buvo nesąžiningas.

33 2009 m. birželio 11 d. Sprendime *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (C-529/07, Rink. p. I-4893, toliau – Sprendimas *Lindt Goldhase*) Teisingumo Teismas pateikė kelis patikslinimus, susijusius su tuo, kaip reikia aiškinti Reglamento Nr. 40/94 51 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytą nesąžiningumo sąvoką. Šio sprendimo 53 punkte Teisingumo Teismas nurodė, kad, vertinant pareiškėjo nesąžiningumą, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, reikia atsižvelgti į visus nagrinėjamai bylai būdingus veiksnius, be kita ko, į:

— tai, kad pareiškėjas žino ar turi žinoti, jog trečiasis asmuo bent vienoje valstybėje narėje naudoja tapatų ar su prašomu įregistruoti žymeniu galimą supainioti panašų žymenį tapačioms ar panašioms prekėms;

— <...> pareiškėjo ketinimą užkirsti kelią šiam trečiajam asmeniui toliau naudoti šį žymenį;

— teisinės apsaugos, suteikiamos trečiojo asmens žymeniui ir prašomam įregistruoti žymeniui, laipsnį.

34 Šio sprendimo 33 punkte nurodytame Sprendime *Lindt Goldhase* (44 punktas) Teisingumo Teismas taip pat nurodė, kad ketinimas užkirsti kelią pardavinėti prekę gali, tam tikromis aplinkybėmis, liudyti apie pareiškėjo nesąžiningumą. Taip yra, be kita ko, tuomet, kai vėliau paaiškėja, jog pareiškėjas įregistravo žymenį kaip Bendrijos prekių ženklą neketindamas jo naudoti, o tik siekdamas užkirsti kelią trečiajam asmeniui patekti į rinką.

35 Tačiau iš šio sprendimo 33 punkte nurodyto Sprendimo *Lindt Goldhase* (48 ir 49 punktai) išplaukia, kad pareiškėjas gali siekti ir teisėto tikslo norėdamas apsisaugoti nuo neseniai į rinką atėjusio trečiojo asmens ketinimų pasinaudoti pareiškėjo žymens reputacija.

36 Taigi iš šio sprendimo 33 punkte nurodytame Sprendime *Lindt Goldhase* pateiktos formuluotės išplaukia, kad išvardyti veiksniai yra tik keli pavyzdžiai aplinkybių, į kurias gali būti atsižvelgiama nusprendžiant, ar paraišką įregistruoti pateikęs asmuo pateikdamas paraišką buvo nesąžiningas.

37 Šiuo atveju Apeliacinė taryba, konstatuodama, kad įstojusi į bylą šalis nebuvo nesąžininga, rėmėsi šio sprendimo 14 punkte nurodytais šešiais paaiškinimais. Taigi reikia juos išnagrinėti atsižvelgiant į ieškovės pateiktus argumentus.

38 Taigi, pirma, ginčijamo sprendimo 16 punkte pateiktas konstatavimas, kad ginčijamas prekių ženklas aiškiai skiriasi nuo ankstesnių Taivane registruotų prekių ženklų, išplaukia tik iš glausto abiejų prekių ženklų grafinių elementų vizualaus palyginimo.

39 Tačiau pagal nusistovėjusią teismų praktiką dviejų žymenų tapatumas arba panašumas, apie kurį kalbama šio sprendimo 33 punkte nurodytame Sprendime *Lindt Goldhase* (53 punktas), turi būti vertinamas atsižvelgiant į jų vizualius, fonetinius ir konceptualius panašumus. Šis vertinimas turi, be kita ko, būti pagrįstas bendru nagrinėjamų prekių ženklų daromu įspūdžiu, atsižvelgiant į jų skiriamuosius ir dominuojančius elementus (žr. 2007 m. birželio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *VRDT prieš Shaker*, C-334/05 P, Rink. p. I-4529, 35 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

40 Tokiomis aplinkybėmis Apeliacinė taryba suklydo, nes išvadą, kad ginčijamas prekių ženklas ir ankstesni Taivane registruoti prekių ženklai yra netapatūs arba nepanašūs, ji padarė visapusiškai neįvertinusi visų svarbių elementų ir, be kita ko, nepatikrinusi šių dvejų prekių ženklų fonetinių ir konceptualių panašumų. Šiuo atveju tokia analizė būtina juo labiau todėl, kaip tai nurodo ieškovė, kad aplinkybė, jog Lenkijos muitinėse, ginčijamo prekių ženklo savininko prašymu, buvo sulaikytos ankstesniais Taivane registruotais prekių ženklais pažymėtos prekės, leidžia daryti prielaidą, jog šie du prekių ženklai iš tikrųjų panašūs taip, kad gali būti supainioti.

41 Antra, ieškovė nesutinka su Apeliacinės tarybos tvirtinimu, pateiktu ginčijamo sprendimo 18 punkte, pagal kurį ji tik gamina užtrauktukus pagal įstojusios į bylą šalies pateiktus nurodymus. Ji nurodo, kad įstojusiai į bylą šaliai ji tiekė tokius ankstesniais Taivane registruotais prekių ženklais pažymėtus užtrauktukus, kokie buvo nurodyti jos komerciniame kataloge.

42 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad komerciniame kataloge, kurį ieškovė pateikė savo ieškinio priede, iš tikrųjų yra ankstesniais Taivane registruotais prekių ženklais pažymėtų užtrauktukų, ir kad 2000 m. gruodžio 19 d. elektroniniame laiške, užsakydama užtrauktukus, įstojusi į bylą šalis rėmėsi ieškovės katalogu.

43 Tokiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas nurodė įstojusiai į bylą šaliai pateikti visus dokumentus, kurie leistų patvirtinti, jog ji pateikė ieškovei specifikacijas, pagal kurias turėjo būti pagaminti užtrauktukai. Atsakydama į šį klausimą įstojusi į bylą šalis pateikė kelias sąskaitas ir nurodė bylos medžiagoje esančius dokumentus. Tačiau šiuose dokumentuose nėra techninių ar komercinių specifikacijų. Juose nėra, be kita ko, jokios informacijos, leidžiančios daryti prielaidą, kad įstojusi į bylą šalis prašė ieškovės pažymėti užtrauktukus ginčijamu prekių ženklu.

44 Todėl reikia daryti išvadą, kad Apeliacinės tarybos konstatavimo, jog ieškovė gamino užtrauktukus pagal įstojusios į bylą šalies nurodymus, nepatvirtina bylos medžiagoje esantys dokumentai.

45 Trečia, pagal ginčijamo sprendimo 19 ir 22 punktus, 2000 m. įstojusi į bylą šalis Lenkijoje pradėjo prekiauti užtrauktukais, pažymėtais žymeniu, kuris atitinka ginčijamą prekių ženklą. Taigi būtent dėl įstojusios į bylą šalies šis prekių ženklas tapo žinomas Sąjungoje.

46 Tačiau, kaip nurodo ieškovė, nė vienas bylos medžiagoje esantis dokumentas neleidžia daryti prielaidos, kad įstojusi į bylą šalis iš tikrųjų naudojo ginčijamą prekių ženklą prekėms žymėti iki arba po paraiškos įregistruoti pateikimo dienos. Per posėdį VRDT patikslino, kad ginčijamo sprendimo 19 punkte pateiktas argumentas, susijęs su ginčijamo prekių ženklo naudojimu, grindžiamas tik įstojusios į bylą šalies pateiktais tvirtinimais, o ne objektyviais faktiniais įrodymais.

47 Taigi Apeliacinės tarybos konstatavimas, susijęs su ginčijamo prekių ženklo naudojimu, kurio pagrįstumą ginčijo ieškovė, ir kuris yra svarbus vertinant įstojusios į bylą šalies ketinimus (žr. šio sprendimo 34 ir 35 punktus), iš tikrųjų nepagrįstas bylos medžiagoje esančiais dokumentais.

48 Ketvirta, ieškovė nurodo, kad, priešingai nei nurodoma ginčijamo sprendimo 20 punkte, ji prekiavo užtrauktukais Lenkijoje 2000–2005 m. laikotarpiu. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas konstatuoja, kad, pirma, tokį ieškovės tvirtinimą pagrindžia jos pateikti įrodymai, kuriuos ji pridėjo prie bylos medžiagos, ir, antra, jį patvirtina įstojusi į bylą šalis, kuri, atsakydama į rašytinį Bendrojo Teismo klausimą, patikslino, kad ji nusprendė nutraukti komercinius santykius su ieškove, nes pastaroji pradėjo su ja konkuruoti Lenkijos rinkoje tarpininkaujant *Pik Foison*. Tokiomis aplinkybėmis per procesą Bendrajame Teisme paaiškėjo, kad 2004 m. ieškovė pardavė *Pik Foison* kelias užtrauktukų, pažymėtų ankstesniais Taivane registruotais prekių ženklais, partijas.

49 Iš to matyti, kad Apeliacinės tarybos konstatavimą, jog 2000–2005 m. laikotarpiu Sąjungoje ieškovė neprekiavo užtrauktukais, paneigia bylos medžiagoje esantys dokumentai. Taigi šis konstatavimas yra svarbus vertinant ieškovės ir įstojusios į bylą šalies komercines pastangas Sąjungoje bei įstojusios į bylą šalies ketinimus.

50 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia daryti išvadą, jog keturi iš šešių Apeliacinės tarybos paaiškinimų nepagrįsti visų svarbių elementų analize, kuri būtina pagal šio sprendimo 33 punkte nurodytą Sprendimą *Lindt Goldhase* (53 punktas), ir jų nepatvirtina bylos medžiagoje esantys dokumentai arba jie grindžiami netiksliais faktiniais konstatavimais.

51 Kalbant apie du likusius paaiškinimus, reikia konstatuoti, kad vien jų nepakanka nustatant, ar įstojusi į bylą šalis buvo nesąžininga pateikdama Bendrijos prekių ženklo paraišką. Iš tikrųjų aplinkybė, kad ieškovė neparodė suinteresuotumo apsaugoti ankstesnius Taivane registruotus prekių ženklus Sąjungoje, ir aplinkybė, kad įstojusi į bylą šalis pagal teisės aktus neprivalėjo iš anksto pranešti ieškovei apie savo Bendrijos prekių ženklo paraišką, neleidžia nustatyti įstojusios į bylą šalies ketinimų pateikiant minėtą paraišką.

52 Todėl, remdamasi šiais paaiškinimais, Apeliacinė taryba negalėjo tinkamai konstatuoti, kad įstojusi į bylą šalis nebuvo nesąžininga, ir atmesti ieškovės prašymą pripažinti registraciją negaliojančia.

53 Taigi reikia pritarti šiam vieninteliam pagrindui ir panaikinti ginčijamą sprendimą.

Dėl prašymo pripažinti ginčijamo prekių ženklo registraciją negaliojančia

54 Pirmiausia reikia pažymėti, kad, prašydama Bendrojo Teismo pripažinti ginčijamo prekių ženklo registraciją negaliojančia, ieškovė pagal Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnio 3 dalį pateikė prašymą pakeisti sprendimą, kuriuo siekiama, kad Bendrasis Teismas priimtų tokį sprendimą, kokį turėjo priimti Apeliacinė taryba (šiuo klausimu žr. 2006 m. spalio 4 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Freixenet prieš VRDT (Balto matinio stiklo butelio forma)*, T-190/04, neskelbiamo Rinkinyje, 16 ir 17 punktus). Todėl, priešingai nei tvirtina VRDT, šis prašymas yra priimtinas.

55 Tačiau reikia priminti, kad kompetencija keisti sprendimus nesuteikia Bendrajam Teismui teisės keisti Apeliacinės tarybos vertinimo savuoju ir vertinti klausimus, dėl kurių Apeliacinė taryba dar nepareiškė nuomonės. Dėl šios priežasties sprendimų pakeitimo kompetencija turi būti naudojamasi iš esmės tik tais atvejais, kai, patikrinęs Apeliacinės tarybos atliktą vertinimą, Bendrasis Teismas, remdamasis nustatytomis faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis, gali nustatyti, kokį sprendimą turėjo priimti Apeliacinė taryba (2011 m. liepos 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Edwin prieš VRDT*, C-263/09 P, Rink. p. I-5853, 72 punktas).

56 Šiuo atveju iš ginčijamame sprendime nustatytų aplinkybių neaišku, kokį sprendimą turėjo priimti Apeliacinė taryba. Iš tikrųjų, jeigu šios aplinkybės nepateisina konstatavimo, kad įstojusi į bylą šalis nebuvo nesąžininga, kaip tai buvo konstatuota ir nagrinėjant prašymą dėl panaikinimo, vien jų nepakanka ir priešingam konstatavimui pagrįsti.

57 Tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti ieškovės pateiktą prašymą pakeisti sprendimą, kuriuo siekiama, kad Bendrasis Teismas pripažintų ginčijamo prekių ženklo registraciją negaliojančia.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

58 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi VRDT pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal ieškovės reikalavimus.

59 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies trečią pastraipą Bendrasis Teismas gali nurodyti, kad įstojusi į bylą šalis turi pati padengti savo bylinėjimosi išlaidas. Šioje byloje įstojusi į bylą šalis pati padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2009 m. balandžio 1 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 529/2008-4).**

2. **VRDT padengia savo ir *Feng Shen Technology Co. Ltd.* patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

3. **Jarosław Majtczak padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Paskelbta 2012 m. kovo 21 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.